FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 178v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

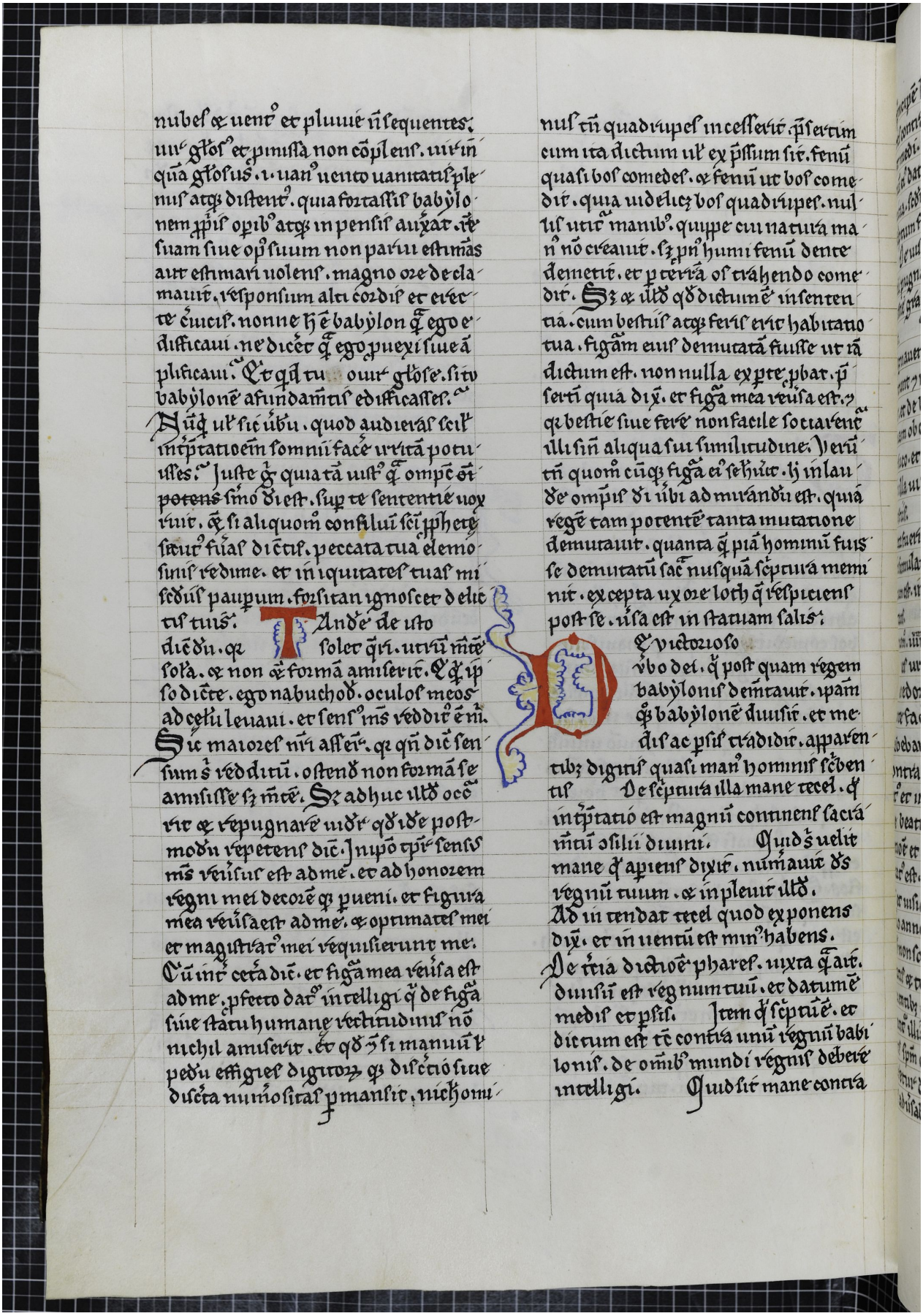

nubes et uent⁹ et pluuie n̄ sequentes.
uir glos⁹ et pmissa non cōplens. uir in
quā glosus .i. uan⁹ uento uanitatis ple
nus atq; distent⁹. quia fortassis babylo
nem ppris opib⁹ atq; in pensis auxat. re
suam siue op⁹ suum non pariu estimās
aut estimari uolens. magno ore decla
mauit. responsum alti cordis et erec
te ciuicis. nonne h̄ ē babylon q̄ ego e
difficaui. ne diceret q̄ ego puexi siue ā
plificaui. Et qd tu ouir glose. si tu
babylonē a fundamētis edifficasses.
Nūq ul sic ūbu. quod audieras scil
intp̄tatioem somnii facere irritā potu
isses. Iuste ḡ quia tā uist⁹ q̄ omp̄c ōi
~~potens~~ sīmo dī est. sup te sententie uox
ruit. et si aliquom consiliū scī pphete
sicut fuias dictis. peccata tua elemo
sinis redime. et iniquitates tuas mi
sedūs pauperum. forsitan ignoscet delic
tis tuis. Tande de isto
dicēdu. q̄ solet q̄ri. utrū mēte
sola. et non et formā amiserit. Et q̄ ip
so dicte. ego nabuchod. oculos meos
ad celū leuaui. et sens⁹ ms reddit ē mi.
Sic maiores nr̄i asser. q̄ qn̄ dic sen
sum s̄ redditū. ostend non formā se
amisisse sz mēte. Sz adhuc illd occ
rit et repugnare uidr qd ide post
modū repetens dic. In ipo tp̄r sensus
ms reuersus est ad me. et ad honorem
regni mei decorē q̄ pueni. et figura
mea reuersa est ad me. et optimates mei
et magistrat⁹ mei requisierunt me.
Cū int ceta dic. et figura mea reuersa est
ad me. pfecto dat⁹ intelligi q̄ de figura
siue statu humane rectitudinis nō
nichil amiserit. et qd ꝯ si manuū l
pedū effigies digitorū q̄ discretio siue
discreta numerositas pmansit. nichomi
nus tn̄ quadrupes incesserit. p̄sertim
cum ita dictum ul ex p̄ssum sit. fenū
quasi bos comedes. et fenū ut bos come
dit. quia uidelicz bos quadrupes. nul
lis utit manib⁹. quippe cui natura ma
n⁹ nō creauit. sz pn⁹ humi fenū dente
demetit. et p terrā os trahendo come
dit. Sz et illd qd dictum ē in senten
tia. cum bestiis atq; feris erit habitatio
tua. figurā eius demutatā fuisse ut iā
dictum est. non nulla ex pte pbat. p̄
serti quia dix. et figura mea reuersa est. ꝯ
q̄ bestie siue fere non facile sociarent
illi sin̄ aliqua sui similitudine. Verū
tn̄ quom cūq; figura ei⁹ se hūit. h̄ in lau
de omp̄is dī ubi admirandū est. quia
regē tam potentē tanta mutatione
demutauit. quanta q̄ piā hominū fuis
se demutatū sac nusquā scptura memi
nit. excepta uxore loth q̄ respiciens
post se. uersa est in statuam salis.

De victorioso
ūbo dei. q̄ post quam regem
babylonis demtauit. ipam
q̄ babylonē diuisit. et me
dis ac psis tradidit. apparen
tibz digitis quasi man⁹ hominis scriben
tis De scptura illa mane tecel. q̄
intp̄tatio est magnū continens sacra
mētū osilii diuini. Quid s̄ uelit
mane q̄ apiens dixit. numerauit ds
regnū tuum. et inpleuit illd.
Ad intendat tecel quod exponens
dix. et inuentū est min⁹ habens.
De tcia dictioē phares. uixta q̄ ait.
diuisū est regnum tuū. et datum ē
medis et psis. Item q̄ scptū ē. et
dictum est tc contra unū regnū babi
lonis. de omib⁹ mundi regnis debere
intelligi. Quid sit mane contra